
Жыву з каханнем і турботаю,
Зімою выпадак знайду,
Да губ тваіх з вясны пяшчотаю
Сняжынкай талай упаду.

І калі воблік твой заўважыцца,
На шчасце мне ці на бяду,
Дзе ты хадзіла ў снезе ранішай,
Сцяжынку ветрам прамяту.

Няхай далей гудзе мяцеліца,
Табе пашлю я цеплыню
І, калі дзень у змроку зменіцца,
Душой развею цемнату.

Мой жар у пачуццях не астудзіцца,
Вясну я ў люты прывяду,
І, калі ў думках, што забудзецца,
Я ў вешчых снах тваіх прыду.